

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.III.20.160/2023/4/I.

A felperes: Felperes1

Cím2.

A felperes képviselője: dr. Rákosfalvy Zoltán ügyvéd

cím8

Az alperes: Alperes1

cím4

Az alperes(ek) képviselője: dr. Baros Attila ügyvéd

cím9

A per tárgya: közgyűlési határozatok hatályon kívül helyezése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Győri Törvényszék P.20.277/2022/58.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

a felperes 59 és 61., az alperes 60.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és a felperes keresetét teljes egészében elutasítja.

A felperes által az alperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 476.000 (négy százhetvenhatezer) forintba felemeli.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 175.000 (egyszázhetvenötezer) forint másodfokú perköltséget.

A felek maguk viselik az ezt meghaladóan felmerülő első- és másodfokú perköltségeiket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az irányadó tényállás szerint a felperes az alperes vadásztársaság tagja, és 2021. május 29-i lemondásáig az alperes gazdasági felelőse is volt.

[2] 2021. május 31-én a felperes 500.000.- forintot utalt át az alperes bankszámlájáról a sajátjára a 2020. szeptember 30-án a társaságnak adott tagi kölcsön visszafizetése címén.

[3] 2022. február 3-án az alperes jelezte a felperes felé, hogy az 500.000.- forint visszautalása jogosulatlanul történt.

[4] A felperes elismerte, hogy a tagi kölcsönt az alperes korábban már teljesítette, ezért az 500.000.- forintot haladéktalanul visszafizette a vadásztársaságnak.

[5] Az alperes 2022. április 28-án fegyelmi eljárást kezdeményezett a felperessel szemben.

[6] A 2022. május 13. napjára tűzött fegyelmi meghallgatáson a felperes nem jelent meg arra hivatkozva, hogy az ügyvel kapcsolatos jegyzőkönyveket nem kapta meg, illetve a meghallgatás tervezett időpontjában kötelező vadkárelhárításon kell részt vennie.

[7] A 2022. május 12-én kelt levelében halasztást kért, és az ügy érdekében is nyilatkozott.

[8] A fegyelmi vizsgáló 2022. június 2-ára ismét meghallgatást tűzött, amelyen tanú meghallgatást foganatosított, a felperes azonban ez alkalommal sem jelent meg.

[9] Az alperes a 2022. június 8-án tartott közgyűlésen döntött a felperes fegyelmi ügyében.

[10] Az alperes a 2/2022.06.08. számú – részletesen indokolt - határozatában megállapította, hogy a felperes elkövette az Alapszabály 17. pont 5. bekezdés c) pontja szerinti, valamint a 17. pont 5. bekezdés f) pontja szerinti fegyelmi vétséget azáltal, hogy jogosulatlanul utalt át a vadásztársaság számlájáról a saját számlájára 500.000 forintot. Az eljárással felmerült 190.500 forint ügyvédi költség 15 napon belüli megfizetésére is kötelezte a felperest.

[11] A vadásztársaság közgyűlése a 3/2022.06.08.számú határozatában arról döntött, hogy az 1/2022. számú ügyben a felperest az általa elkövetett fegyelmi vétség miatt fegyelmi büntetésül a határozathozatal napjával a vadásztársaságból kizárja, és ezzel a tagsági jogviszonyát megszünteti. Egyidejűleg felmentést adott a jelentkezéstől való 2 éves eltiltás alól.

[12] Az alperes a döntését - az enyhítő és súlyosbító körülmények számbavételével - részletesen indokolta.

[13] A felperes a kereseti kérelmében a 2/2022.06.08. számú és a 3/2022.06.08.számú közgyűlési határozatok hatályon kívül helyezését, és a végrehajtás felfüggesztését kérte az alperes perköltségben marasztalása mellett.

[14] A kereseti kérelmét a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013.évi V. törvény (Ptk.) 1:3.§. (1) bekezdésére, 1:5.§. (1) bekezdésére, 3:30.§. (1) bekezdésére. 3:37.§-ra, 3:16.§ (1) bekezdésére, 3:19.§. (1) bekezdésére, 3:88.§. (3) bekezdésére, 3:68.§. (1) bekezdésére. 3:70.§-ra alapította.

[15] Az érvelése szerint a cselekmény elévült (Alapszabály 17. pont (22) bekezdés), mivel az alperes elnökének, mint a fegyelmi jogkör gyakorlójának a téves utalásról már 2021. június 7-től tudomással kellett bírnia, a felperes ugyanis ekkorra már minden főkönyvi kartont, könyvelési bizonylatot átküldött az új gazdasági felelősnek, illetve minden könyvelési bizonylatot átadott az alperes vezetőségének. A tudomásszerzés 2021. június 7-i időpontjától számított 3 hónapon belül azonban a fegyelmi eljárás megindítására nem került sor. A vadásztársaság elnökének azért is tudnia kellett a téves utalásról, mivel hozzáférése volt a bankszámlához, a bank a bankszámlakivonatot az ő részére küldte meg.

[16] A felperes arra is hivatkozott, hogy az eljárás megindítására, a meghallgatások kitűzésére, az idézésekre a vonatkozó eljárási szabályok megszegésével került sor. Az ügyben releváns jegyzőkönyveket pedig nem kapta kézhez (Alapszabály 17. pont (26) (28) bekezdés).

[17] Kifogásolta a felperes azt is, hogy a fegyelmi vizsgáló az ellenőrző bizottság elnöke volt, így a két pozíció között összeférhetetlenség állt fenn. A fegyelmi vizsgálatot szakértő közreműködésével kellett volna lefolytatni (Alapszabály 17. pont (18) (62) bekezdés).

[18] Állította, hogy a tisztségével nem élt vissza, a vadásztársaság elnöke kérésére 2021. június 7-ig jogosult volt a társaság gazdasági ügyeinek intézésére, így ennek körében a

2021. május 31-én általa foganatosított utalásra is. Hangsúlyozta, hogy korábban számos hasonló esetben nyújtott kölcsönt a vadásztársaság részére.

[19] Kiemelte, hogy az utalásra tévedésből került sor, a kárt megtérítette, ennek ellenére az alperes a legszigorúbb fegyelmi büntetéssel sújtotta őt.

[20] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

[21] Hangsúlyozta, hogy a kár ugyan megtérült, ez azonban a fegyelmi vétség megvalósulását nem cáfolja. A felperes megsértette a számvitelről szóló 2000. évi c. törvény 15.§ (3)-(4) bekezdéseiben írt valódiság és világosság elvét.

[22] Állította, hogy a cselekmény nem évült el, a vadásztársaság elnöke 2022. február 13-án szerzett tudomást a fegyelmi eljárás alapjául szolgáló jogellenes utalásról, így az eljárás 2022. április 28 -i megindításáig a 3 hónapos szubjektív, és az 1 éves objektív határidő nem telt el.

[23] Az alperes állította, hogy a fegyelmi eljárás lefolytatására szabályszerűen került sor, az annak megindításáról szóló értesítés, és a személyes meghallgatásokra vonatkozó idézések is írásban és tértivevénnyel történtek.

[24] Az alperes álláspontja szerint a fegyelmi vizsgáló személyét érintően összeférhetetlenség nem áll fenn, a kiszabott büntetés pedig arányos az elkövetett fegyelmi vétség súlyával.

[25] A Győri Törvényszék - a fellebbezéssel támadott ítéletében - az alperes 2022. június 8-án megtartott közgyűlésen meghozott 3/2022.06.08. számú határozatát hatályon kívül helyezte, ezt meghaladóan a kereseti kérelmet elutasította.

[26] Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 439.000.- forint elsőfokú perköltséget azzal, hogy ezt meghaladó költségeiket a felek maguk viselik.

[27] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy alaptalanul hivatkozott az alperes a kizárásra okot ad cselekmény elévülésére. A törvényszék - az ezt cáfoló bizonyítékok hiányában - abból indult ki, hogy a fegyelmi eljárás megindítására jogosult elnök 2022. február 13-án szerzett tudomást a jogszerűtlen utalásról, így ehhez az időponthoz viszonyítva a fegyelmi eljárás megindítására az 1 éves objektív és 3 hónapos szubjektív határidőn belül került sor, ezért a cselekmény nem évült el.

[28] Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a 2021. május 31-i utalás nem csak azért volt jogszerűtlen, mert az alperesnek ekkor már nem állt fenn az 500.000.- forint összegű tartozása a felperes felé, hanem azért is, mert a felperes a gazdasági felelős tisztségéről 2021. május 29-én lemondott, így a továbbiakban az alperes nevében nem volt jogosult eljárni.

[29] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes rosszhiszeműségét támasztja alá az, hogy úgy hajtotta végre az utalást, hogy tudnia kellett, hogy már nem jogosult a vadásztársaság bankszámlája felett rendelkezni akkor sem, ha ennek technikai lehetősége (netbank hozzáférés) még fennállt. A felperes - fentiek szerinti - magatartása pedig kimerítette az Alapszabály 17. pont 5. bekezdés c) pontja szerinti fegyelmi vétség tényállását.

[30] A törvényszék megállapította, hogy a felperes által megalapozatlanul és rosszhiszemű módon végrehajtott utalás egyben a gazdálkodással kapcsolatos visszaélésnek is minősül, ezért az Alapszabály 17. pont 5. bekezdés f) pontja szerinti fegyelmi vétséget is megvalósította.

[31] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes – fegyelmi vétség elkövetését megállapító - 2/2022.06.08. számú határozata a kereseti kérelemben írt okokból nem jogsértő, az ott megjelölt jogszabályi és alapszabályi rendelkezésekbe nem ütközik.

[32] A kizárásról rendelkező, 3/2022.06.08. számú közgyűlési határozatról a törvényszék megállapította, hogy formai hibában szenved, ugyanis sem részében, sem az indokolásában nem tartalmazza határozottan és egyértelműen annak megjelölését, hogy a vadásztársaság a felperest a 2/2022.06.08. számú közgyűlési határozattal megállapított fegyelmi vétség miatt zárta ki a tagjai köréből, erre csak a megfogalmazásából lehet következtetni.

[33] Ezt követően a törvényszék a kizáró határozat indokolásában írt súlyosbító és enyhítő körülmények alapján azt vizsgálta, hogy a felperes által elkövetett fegyelmi vétségek jogkövetkezményeként a kizárás büntetés alkalmazása jogszerűnek, arányosnak minősül-e.

[34] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint e körben nem hagyható figyelmen kívül a vadásztársaság azon eljárása, hogy egy 2021. május 31-i, jogszerűtlen utalásról az elnök csak 2022. február 13-án, azaz jelentős késedelemmel szerzett tudomást, ezért a fegyelmi eljárás megindítására is csak a felrótt cselekmény elkövetését követően több hónap elteltével került sor. Értékelendő az is, hogy az alperes új gazdasági felelősének feladata lett volna a könyvelés időszerűségének és folyamatosságának ellenőrzése, és a gazdasági feladatok hiánytalan ellátása. Az alperest e körben terhelő mulasztásra, valamint arra tekintettel, hogy a felperes - gazdasági felelősként végzett - munkájával szemben korábban kifogás nem merült fel, - a törvényszék álláspontja szerint - vele szemben aránytalan a legsúlyosabb fegyelmi büntetés alkalmazása.

[35] A kifejtett indokokra tekintettel az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a 3/2022.06.08. számú kizáró határozat az Alapszabály 17. pont (4) bekezdés b) pontjába, és 17. pont (9) bekezdésébe ütközik, az elkövetett fegyelmi vétséggel nem arányos, ezért a kizáró határozatot hatályon kívül helyezte.

[36] A felperes a fellebbezésében az ítéletet részben, a kereseti kérelemben foglaltak szerint kérte megváltoztatni.

[37] A másodlagos fellebbezési kérelme a Pp.381.§. alapján az ítélet hatályon kívül helyezésére, és az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítására irányult azzal, hogy az elsőfokú ítéletnek a 2/2022.06.08. számú közgyűlési határozat hatályon kívül helyezésére vonatkozó rendelkezését nem vitatta.

[38] A harmadlagos fellebbezési kérelme az alperes javára fizetendő perköltség mérséklésére irányult.

[39] A felperes kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást több ponton tévesen, illetőleg hiányosan állapította meg: a rendelkezésre álló bizonyítékok ugyanis nem támasztják alá azt az ítéleti megállapítást, hogy a vadásztársaság elnöke csak 2022. február 13-án szerzett tudomást a jogszerűtlen utalásról. Az elnöknek ugyanis hozzáférése volt a bankszámlához, ezért az ezen időszakban indított egyéb utalásokhoz (2021. június 16-án 240.500 forintos utalás, személyi részéről 300.000 forintos utalás) kapcsolódóan az internetes felületen észlelnie kellett az 500.000.- forint felperes részére való átutalását is.

[40] A jogsértő kifizetésről való korábbi tudomásszerzést támasztja alá egyéb érdekelt könyvelő tanúvallomása is, amelyből az következik, hogy a gazdasági iratok átadását követően a májusi gazdasági események könyvelése és a májusi bérszámfejtés elvégzése során a téves kifizetésnek nyilvánvalóvá kellett válnia az alperes számára.

[41] A fentiek a cselekmény elévülését bizonyítják.

[42] A felperes a fellebbezésében azzal is érvelt, hogy a tisztségéről 2021. május 29-én lemondott, ezért az azzal való visszaélést nem követhette el, vagyis az Alapszabály 17. pont 5. bekezdés c) pont szerinti fegyelmi vétség tényállását nem valósíthatta meg. Emiatt a magatartása rosszhiszeműségének ítéleti megállapítása is irreleváns.

[43] A felperes hivatkozott arra, hogy az 50-50 %-os pernyertességi arány mellett eltúlzott az alperes javára megállapított perköltség összege. A bíróságnak nagyobb súllyal kell értékelnie, hogy az alperes azon magatartása miatt kényszerült a per megindítására, hogy az alperes a büntetéskiszabás során a fokozatosság elvét nem tartotta be, hanem azonnal a leg súlyosabb szankciót alkalmazta.

[44] Az alperes a fellebbezésében az ítélet részbeni megváltoztatását és a kereseti kérelem teljes elutasítását kérte a felperes perköltségben marasztalása mellett.

[45] Állította, hogy a hatályon kívül helyezett 3/2022.06.08. számú, kizáró határozat tartalmazza a fegyelmi ügy számát, így egyértelműen beazonosítható a kiszabott büntetésre okot adó fegyelmi vétség, ezért az elsőfokú ítéletben megállapított formai hiba nem áll fenn.

[46] Az alperes kiemelte, hogy a felperes ezen a formai hibára a keresetében nem hivatkozott, ezért ennek vizsgálatára az elsőfokú bíróságnak nem volt jogi lehetősége.

[47] Az alperes rámutatott, hogy a Ptk. 3:35. § alapján indult perben a bíróságnak a támadott határozat tartalmát érintően felülmérlegelési joga nincs, és a kiszabott büntetés indokoltságát nem mérlegelheti, csupán a keresetben megjelölt anyagi és eljárási jogszabálysértéseket vizsgálhatja a határozat meghozatala során.

[48] Az alperes rámutatott, hogy a Szegedi Ítéltábla elsőfokú ítéletben meghivatkozott döntése a ténybeli alapok jelentős eltérése miatt nem alkalmazható: abban az esetben ugyanis az egyesület Alapszabálya kifejezetten azt tartalmazta, hogy a büntetések kiszabásánál a fokozatosság elvét kell szem előtt tartani, a jelen esetben azonban az Alapszabály ilyen rendelkezést nem tartalmaz. Az alperes kifogásolta, hogy a törvényszék az ítéletében csak egyetlen, és a keresetben nem is hivatkozott ok miatt – azaz a jogosulatlan utalás késedelmes észlelése miatt - értékelte eltúlzottnak a kiszabott büntetést. A fegyelmi vétség alapjául szolgáló cselekmény és annak észlelése közti időmúlás azonban – önmagában - a büntetés aránytalanságát nem alapozhatja meg.

[49] Az alperes hangsúlyozta, hogy a hatályon kívül helyezett, kizáró határozatában mind a cselekmény súlyát, mind a jogkövetkezmény arányosságát mérlegelte, és felsorolta a súlyosbító és enyhítő körülményeket is. Az alperes érvelése szerint felperes által elkövetett, jogosulatlan és károkozó utalás - büntetőjogi szempontból is - nagyobb értéke a felperes nem együttműködő, felelősségét megtagadó magatartása mellett a kiszabott büntetés arányosságát és indokoltságát támasztja alá.

[50] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében - a felperesi fellebbezéssel érintett körben - az ítélet helybenhagyását indítványozta.

[51] Álláspontja szerint a felperes részben új tény- és jogállításai nem alkalmasak a keresetét elutasító ítéleti rendelkezés alaposságának megkérdőjelezésére.

[52] Kiemelte, hogy nincs ellentmondásban a felperes rosszhiszemű eljárásának és az Alapszabály 17. pont 5. bekezdés f) pont szerinti gazdálkodással kapcsolatos visszaélés megvalósulásának egyidejű megállapítása.

[53] Az alperes érvelése szerint az elévülés szempontjából nincs jelentősége annak, hogy mely okok miatt jutott később az elnök tudomására a felperes jogsértő cselekménye. Az utalás jogosulatlanságának eldöntéséhez szükséges alapbizonylatok ugyanis csak huzamosabb idő elteltével álltak az alperes rendelkezésére.

[54] Az alperes fellebbezése alapos, a felperes fellebbezése kis részben, a perköltség tekintetében részben alapos.

[55] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, az ítélet hatályon kívül helyezésére alapot adó, lényeges eljárási szabályt nem sértett, ilyen szabálysértést a – fellebbezésében a hatályon kívül helyezést indítványozó - felperes sem jelölt meg; továbbá az ítélet megalapozatlansága sem állapítható meg, ezért az ítéltábla azt érdemben bírálta felül.

[56] Az érdemi felülbírálat alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság megalapozott tényállásból téves jogi következtetést levonva adott helyt a kizárásról rendelkező közgyűlési határozat hatályon kívül helyezésére irányuló kereseti kérelemnek.

[57] Az ítéltábla osztotta a törvényszék elévülés kérdésében elfoglalt álláspontját.

[58] A jogsértő utalás 2021. május 31-i időpontjától a fegyelmi eljárás 2022. április 28-i megindításáig 1 év nem telt el, így az Alapszabály 17. pont (22) bekezdésében írt objektív határidő megtartott.

[59] Az Alapszabály felhívott rendelkezése által meghatározott 3 hónapos szubjektív határidő pedig a fegyelmi vétség elkövetéséről való tudomásszerzéstől számítandó, amelynek 2022. február 13-i időpontját az elsőfokú bíróság helytállóan fogadta el.

[60] Az ítéltábla e körben arra mutat rá, hogy az adott cselekményről való tudomásszerzés időpontja nem minden esetben esik egybe a cselekmény jogsértő vagy alapszabálysértő jellegéről való tudomásszerzéssel; egyes esetekben a cselekmény fegyelmi vétséggént történő minősítésére alapot adó körülmények csak később tárhatóak fel.

[61] Függetlenül attól, hogy az 500.000.- forint utalás megtörténte a fegyelmi jogkör gyakorlója számára esetlegesen már korábban – a felperesi fellebbezésben írtak szerint – felismerhető volt, a jelen esetben a könyvelési anyag komplexebb, alaposabb vizsgálatát igényelte annak felismerése, hogy az utalás tartozatlan volt, a visszafizetésre jogosulatlanul került sor.

[62] Ezért az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást akként, hogy az utalásról, annak fegyelmi vétséget megalapozó, jogsértő jellegéről való tudomásszerzés korábbi időpontja nem nyert bizonyítást, az alperes nyilatkozata alapján annak 2022.február 13-i időpontja fogadható el.

[63] A fentiekből következően a 3 hónapos szubjektív határidő nem telt el, így – a fellebbezésben foglaltakkal szemben - a felperes cselekménye nem évült el.

[64] Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást akként, hogy a felperes által foganatosított jogosulatlan utalás az Alapszabály 17. pont 5. bekezdés c) és f) pontja szerint is fegyelmi vétségnek minősül.

[65] A 17. pont 5. bekezdés c) pontban meghatározott fegyelmi vétség megvalósulása körében az ítéltábla – a felperesi érveléssel szemben - kiemeli, hogy a definícióban megfogalmazott rosszhiszemű joggyakorlás tilalma a tagi jogviszonyból eredő jogosultságokra, és nem csak a megbízatáson alapuló jogviszonyból vagy a viselt tisztségből eredő jogokra vonatkozik.

[66] Az ítéltábla álláspontja szerint a törvényszék helyesen értékelte rosszhiszeműnek a felperes azon magatartását, miszerint a vadásztársaságban betöltött tisztségének, és ebből eredő felhatalmazásának a megszűnése után - a bankszámla feletti rendelkezési joggal (vissza)élve - saját magának tartozatlan kifizetést eszközölt.

[67] A felperes ezen jogsértő cselekménye egyúttal a vadásztársaság gazdálkodásával kapcsolatos visszaélésnek is minősül, tehát az Alapszabály 17. pont 5 bekezdés f) pontban írt fegyelmi vétség tényállása is megvalósult.

[68] A kifejtettek értelmében megállapítható, hogy a felperes terhére a fegyelmi vétségek elkövetését megállapító 2/2022.06.08. számú közgyűlési határozat nem jogszabálysértő, és az Alapszabályba sem ütközik; ezen határozat hatályon kívül helyezésére irányuló kereseti kérelmet elutasító ítéleti rendelkezés megváltoztatására a felperes által a fellebbezésében felhozott indokok nem adnak alapot.

[69] A fegyelmi vétség elkövetésének jogkövetkezményét az alperes a 3/2022.06.08. számú, a felperes kizárását elrendelő közgyűlési határozattal vonta le.

[70] Helyesen érvelt a fellebbezésében az alperes azzal, hogy a felperes a Ptk.3:36.§. (1) bekezdésében előírt 30 napos keresetindítási határidőben nem hivatkozott arra, hogy a kizáró határozat nem tartalmazza annak megjelölését, hogy milyen fegyelmi vétség elkövetése miatt került sor az ott írt büntetés kiszabására. A kizáró határozat hatályon kívül helyezésének ezen formai hibára alapított, ítéletben írt indoka elsődlegesen a felperes erre való hivatkozásának hiánya miatt alaptalan, ezen túlmenően azonban a formai hiba megállapítása tartalmi szempontból sem helytálló.

[71] A fegyelmi eljárás - kizáró határozatban feltüntetett - számából (1/2022) ugyanis kétséget kizáróan beazonosítható, hogy az alperes melyik fegyelmi vétség szankcionálásaként sújtotta ezzel a fegyelmi büntetéssel a felperest.

[72] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a Ptk. 3:35§-ban foglaltaknak nem felel meg.

[73] Alappal hivatkozott ugyanis az alperes arra, hogy a civil szervezetek autonómiája keretei között a bíróság - a Ptk. fenti rendelkezése alapján – kizárólag azt vizsgálhatja, hogy a támadott határozatok jogszabályba vagy létesítő okiratba ütköznek-e, a civil szervezetek döntéseinek, határozatainak tartalmi, célszerűségi szempontból való felülvizsgálatára nincs jogszabályi lehetősége (BDT 2019.4044).

[74] A fentiekből következően az alperes által - a jogszabályi és alapszabályi keretek között lefolytatott fegyelmi eljárás alapján – kiszabott fegyelmi büntetés súlyossága, arányossága célszerűsége, és az e körben figyelembe vett súlyosbító és enyhítő körülmények értékelése tekintetében az elsőfokú bíróság nem foglalhat állást, és nem mérlegelheti felül az autonóm civil szervezetként eljáró alperes azon döntését, hogy a fegyelmi eljárás tárgyává tett cselekményt - részletesen indokolva - kizárás büntetéssel sújtotta.

[75] A kifejtettek alapján – a tartalmi felülmérlegelés lehetőségének hiánya miatt – nincs relevanciája annak az egyébként érdemben helytálló alperesi érvelésnek, miszerint a törvényszék – tévesen –, pusztán egyetlen, a felperes által keresetében nem is hivatkozott indok (a jogosulatlan utalás korábbi felderítése) miatt ítélte aránytalanul súlyosnak a kizárás szankció alkalmazását.

[76] Helyesen mutatott rá az alperes, hogy a Szegedi Ítéltábla - elsőfokú ítéletben meghivatkozott - Pf. 20.170./2020/7. számú döntése a ténybeli alapok jelentős eltérése miatt nem alkalmazható: abban az esetben ugyanis az egyesület Alapszabálya kifejezetten azt tartalmazta, hogy a büntetések kiszabásánál a fokozatosság elvét kell szem előtt tartani, a jelen esetben azonban az Alapszabály ilyen rendelkezést nem tartalmaz.

[77] A fentiekben kifejtett indokok alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.383.§. (2) bekezdése értelmében részben megváltoztatta, és a kereseti kérelmet teljes egészében elutasította.

[78] A felperes harmadlagos, az alperes perköltség igényének mérséklésére irányuló fellebbezési kérelmét az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2.§. (2) bekezdése alapján – részben - megalapozottnak ítélte.

[79] A fellebbezésének eredményességére tekintettel azonban az alperes 100 % mértékben pernyertes lett, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 83.§. (1) bekezdése alapján – a rendelkező részben foglaltak szerint - döntött az első- és másodfokú perköltség felperes általi viseléséről.

[80] Az első- és másodfokú ügyvédi munkadíj összegét az ítéltábla a felhívott IM rendelet 2.§. (1),(2) bekezdése és a csatolt megállapodás alapján, mérsékelt összegben állapította meg.

[81] Az ítéltábla utal arra, hogy az alperes teljes pernyertességére tekintettel a javára megállapított elsőfokú ügyvédi munkadíj összege - a mérséklés mellett is - meghaladja az elsőfokú bíróság által mérséklés nélkül, de 50 %-os pernyertesség alapján meghatározott összeget, ezért az alperes javára az elsőfokú bíróság által megállapított ügyvédi munkadíj összegének felemelése volt indokolt.

[82] A felperes által az alperes javára fizetendő 175.000.- forint másodfokú perköltség a 100.000 forint + áfa összegre mérsékelt ügyvédi munkadíj mellett a 48.000 forintos lerótt fellebbezési eljárási illetéket is tartalmazza.

Győr, 2024. február 21.

Dr. Maurer Ádám sk.
sk.

Dr. Sarmon Hedvig sk.

Dr. Zsitva Ágnes

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró